

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Polednové a soudců JUDr. Jany Šalomounové a Mgr. Martina Šebka ve věci žalobců a) [redacted] [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] b) [redacted] [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], obou zastoupených JUDr. Zdeňkem Vlčkem, advokátem v Plzni, Na Roudné 443/18, proti žalované **ABERO s.r.o.**, IČ 280452297, se sídlem ve Stříbře, Plzeňská 250, zastoupené Mgr. Lenkou Kaslovou, advokátkou v Praze, Palackého 740/1, o **určení vlastnictví vydržením**, o odvolání žalované do rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever č.j. 5 C 115/2016-110 ze dne 7.6.2017,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se m ě n í v části odvoláním dotčené, tj. ve výroku II takto:

Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům společně a nerozdílně na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 38.880,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobců.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před odvolacím soudem.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně určil, že vlastníky pozemku parc. č. [redacted] o výměře 144 m², zahrada v katastrálním území [redacted] obec [redacted] odděleného od pozemku [redacted] geometrickým plánem č. [redacted] ze dne 10.4.2017 vyhotoveným Ing. [redacted] [redacted] a schváleným 30.4.2017 Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště [redacted], jsou žalobci, jakožto vlastníci ve společném jmění. Výrokem II uložil žalované povinnost zaplatit žalobcům společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 44.143,50 Kč.

Proti výroku o nákladech řízení se včas odvolala žalovaná. Soud rozhodoval dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal úspěšným žalobcům náklady řízení. Žalovaná ve svém závěrečném návrhu pro případ neúspěchu ve věci navrhovala rozhodnutí o nákladech řízení v souladu s ust. § 150 o.s.ř. Pro aplikaci tohoto ustanovení ale soud I. stupně neshledal důvody. Podle jeho názoru se nárok žalobců tak, jak jej vůči žalované uplatňovali před podáním žaloby, nejevil s ohledem na faktické poměry nikterak nereálným a bylo na posouzení žalovaného, zda požadavku žalobců vyhoví či ponechá do věci ingerovat soud. S tímto názorem žalovaná nesouhlas. Má za to, že v takovýchto specifických právních záležitostech jako je otázka změny vlastnictví nemovitosti v důsledku vydržení, je prostor pro aplikaci ustanovení § 150 o.s.ř. Žalovaná nabyla pozemek parc. č. [redacted] v k.ú. [redacted] v roce 2008 jako přímý právní nástupce původního vlastníka, tj. obchodní společnosti [redacted]

██████████ a.s. Tato společnost nabyla pozemek v roce 2005, tedy jedenáct let před tím, než byla u soudu I. stupně žalobci podána žaloba. Žalovaná ani právní předchůdce tedy neznal historii jiného pozemku, stavby na něm postavené a jeho oplocení. V možnostech žalované nebylo zjišťovat si poté, co žalobci u ní uplatnili vydržení jimi uváděné části pozemku parc. č. ██████ veškeré skutečnosti, na jejichž základě by si mohla udělat jednoznačný závěr o tom, zda žalobci tento pozemek vydrželi či nikoli. V předžalobní výzvě žalobci žádné relevantní skutečnosti zakládající vydržení vlastnického práva netvrdili a neprokazovali. Pouze uváděli, že rozestavěný domek se zastavěnou plochou par. č. st. ██████ v k.ú. ██████ nabyli už v roce 1993. Tento domek následně dostavěli a v nezměněném stavu po celou dobu užívali. Žalovaná nebyla se žádnými skutečnostmi, na jejichž základě by se vydržení vlastnického práva žalobců mohlo zakládat ze strany žalobců konfrontována. Jednání žalované nijak nezapříčinilo vyvolání soudního sporu, byli to naopak žalobci, kteří protinávrh žalovaného na odkoupení celého pozemku parc. č. ██████ odmítli s tím, že žalovanou rovnou informovali o podání žaloby k příslušnému soudu. Žádné mimosoudní jednání, ve kterém by jako osoby, které stíhá důkazní břemeno, žalované předložili relevantní důkazy na podporu svých tvrzení o dobré víře potřebné pro vydržení předmětného pozemku, nevyvolali. Žalovaná si tedy nemohla udělat žádný relevantní názor na předmětnou relevantní skutečnost. Teprve v soudním řízení byly ze strany soudu I. stupně prováděny důkazy, na jejichž základě bylo možné uvažovat o vydržení vlastnického práva. Žalovaná proto nesouhlasí s názorem soudu I. stupně, že nárok žalobců, jak ho vůči žalované uplatňovali před podáním žaloby se nejevil s ohledem na faktické poměry nikterak nereálným. Navíc v řízení byli sami žalobci pasivní a žalované žádné potřebné skutečnosti nesdělovali. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení resp. aplikaci ust. § 150 tak soud nemůže vyhodnocovat pouze negativní postup žalovaného k uplatněnému nároku, ale musí zohlednit i samotnou povahu projednávané věci a reálnou možnost žalovaného vyhnout se soudnímu řízení. Takovou možnost žalobci žalované nedali. Pokud pak odvolací soud přesto dospěje k závěru, že žalobcům náleží náhrada nákladů řízení, pak s tímto rozhodováním souvisí také otázka zhodnocení účelnosti fakticky provedených úkonů právních zástupců účastníků řízení. Soud I. stupně nezkoumal účelnost nákladů řízení za právní zastoupení žalobců spočívající v účasti jejich právního zástupce na jednání dne 7.6.2017. K odročení jednání dne 13.3.2017 po přednesení závěrečných návrhů došlo v důsledku pochybení žalobci, kdy tito pouze předložili koncept geometrického plánu bez jakéhokoli ověření. V této souvislosti pak žalovaná nesouhlasí s tím, že by měla za další jednání vyvolané v důsledku nesprávného geometrického plánu nést náklady řízení. Nesouhlasí také s přiznáním náhrady nákladů spočívajících v odměně za konzultaci žalobců s jejich zástupcem dne 2.11.2016 a 7.2.2017. Rozporuje nezbytnost a účelnost těchto úkonů. Namítá, že již 8.2.2017, tj. následující den po poradě žalobců s jejich zástupcem tito vyslyšení nebyli. Vyslyšení byli pouze svědkové. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřizná právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu ust. § 150 o.s.ř. a pokud se odvolací soud ztotožní s názorem soudu I. stupně ohledně nemožnosti aplikace ust. § 150 o.s.ř., žalovaná navrhla, aby odvolací soud přiznal žalobcům náklady řízení ve výši 33.979,50 Kč.

K odvolání žalované se vyjádřili žalobci a uvedli, že odvolací námitky žalované považují za tendenční, účelové a záměrně zkreslující stav věci. Žalobci v mimosoudní fázi sporu iniciovali jednání s žalovanou, a to tak, že a) žalobce navštívil osobně žalovanou v sídle společnosti. Po zcela zbytečném dvou hodinovém čekání ho přijal jednatel žalovaného, kterému byla předložena žádost o odkoupení části pozemku a také mu byly sděleny veškeré relevantní skutečnosti včetně předání geometrického plánu a návrhu kupní smlouvy. Zástupce žalované však odmítl návrh na oddělení části pozemku s tím, že jej žalobci mají kontaktovat asi za jeden týden. Žalobci tak učinili, ale zástupce žalované pod různými záminkami termín

posouval, až přestal komunikovat vůbec. Žalobci proto poslali předžalobní výzvu, kde svůj nárok velmi specificky popsali, a to včetně způsobu nabytí předmětných nemovitostí formy vydržení spolu s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyšších soudů a také zaslali kopii geometrického plánu, kopii fotografií předmětných nemovitostí a kopii plné moci. Veškeré relevantní informace tedy poskytnuty byly. Podmínky pro aplikaci § 150 o.s.ř. tedy dány nejsou a soud I. stupně tuto otázku zhodnotil správně. Dále se vyjádřili k neúčelnosti některých nákladů, jak namítá žalovaná s tím, že veškeré náklady, které v tomto řízení uplatnili jsou účelně vynaložené náklady řízení. Navrhli proto, aby výrok II rozsudku soudu I. stupně byl potvrzen.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení mu předcházející ve smyslu ust. § 212 a násl. o.s.ř., přihlédl k obsahu odvolání a vyjádření k němu a aniž by nařizoval odvolací jednání, jak mu to umožňuje ust. § 214 odst. 2 o.s.ř., dospěl k závěru, že

Pokud jde o předžalobní výzvu ta je datována ze dne 24.5.2016 a společně s ní žalované byla zaslána kopie geometrického plánu, kopie fotografií a kopie plné moci. Zde uvedli, že nemovitosti žalobci nabyli kupní smlouvou ze dne 28.4.1993. Šlo o rozestavěný rekreační domek se zastavěnou plochou parc. č. st. ■/■ o výměře 500 m² v k.ú. ■■■■■ obec ■■■■■ okres ■■■■■ (LV č. ■■■■). Po nabytí nemovitostí rozestavěný rekreační dům dostavěli a požádali o kolaudaci. V této souvislosti bylo zjištěno, že polovina rekreačního domu je postavena na pozemku parc. č. ■ o výměře 2676 m² v k.ú. ■■■■■ obec ■■■■■ okres ■■■■■, zapsaný na LV č. ■■■■ a vlastnické právo náleží žalované společnosti. Žalobci na části pozemku o rozloze 117 m² mají ještě přístřešek, který také nabyli v souvislosti s uzavřením kupní smlouvy, tato část pozemku je oplocená a užívána od roku 1993 v nezměněné podobě. Namítli tedy, že tuto část nabyli vydržením. Stejně argumenty pak zopakovali v žalobě a žalobní tvrzení žalobců byla prokázána.

Odvolací soud má za to, že tedy v posuzovaném případě nejsou odvolací námitky žalované důvodné, neboť od samotného počátku byly tvrzeny relevantní skutečnosti, které se nakonec ukázaly oprávněnými, rovněž předžalobní výzvy byly uplatněny. Žalobci byli úspěšní a v daném případě nejsou podmínky pro aplikaci výjimečného ustanovení § 150 o.s.ř. Žalobci tedy mají právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu ust. § 142 o.s.ř. Pokud jde o účelně vynaložené náklady řízení, pak při jednání dne 13.3.2017 proběhlo jednání, při kterém byly předneseny závěrečné návrhy, účastníci byli poučeni ve smyslu ust. § 119a o.s.ř. a o koncentračních účincích rozhodnutí soudu I. stupně ve věci samé. Na závěr tohoto jednání byli žalobci vyzváni ve smyslu § 118a odst. 3 o.s.ř., aby doložili geometrický plán Ing. ■■■■ s pověřením a potvrzením od příslušného katastrálního úřadu, že je způsobilý k zápisu do katastru nemovitostí. K tomu došlo dne 26.4.2017 a při jednání dne 7.6.2017 byly opět předneseny závěrečné návrhy, proveden důkaz tímto geometrickým plánem a ve věci rozhodnuto.

Z těchto důvodů odvolací soud zkrátil náklady řízení za posledně jmenované jednání, a to tak, že v podstatě, a to jen na polovinu nákladů řízení, neboť lze připustit, že žalobci již geometrický plán ověřený mít měli a že došlo v důsledku toho k odročení jednání. Jednání však mohlo být odročeno za účelem vyhlášení rozsudku a proto přiznal odvolací soud za jednání dne 7.6.2017 pouze polovinu nákladů řízení tak, jako by tomu bylo v případě jednání o vyhlášení rozsudku.

Náklady pak byly přiznány pouze za konzultaci s klientem dne 2.11.2016, kdy se jednalo o takovou fázi řízení, kdy lze konzultaci možno považovat za nutnou i s ohledem na

to, že pokud šlo o první specifikaci nákladů řízení žalobce, která byla vypracována dne 15.3.2017 neobsahovala požadavek na přiznání nákladů řízení za konzultaci s klientem ze dne 7.2.2017, ačkoliv v té době nepochybně již k takové konzultaci mělo dojít. Listina o této konzultaci předložena do té doby nebyla.

Na základě shora uvedeného odvolací soud přiznal úspěšným žalobcům náhradu nákladů řízení sestávající se ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000,- Kč a za 10 a půl úkonů za právní služby podle § 9 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb. Odměna za jeden úkon právní služby činí 2.500,- Kč. Odvolací soud se shoduje s přiznanými náklady řízení kromě výjimek, které jsou shora uvedeny. Odměna za právní zastoupení tedy představuje částku 25.000,- Kč, s připočtením režijních paušálů dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 3.000,- Kč, k této částce je pak ještě nutno připočíst daň z přidané hodnoty z částky 28.000,- Kč, což je 5.880,- Kč. Celkem tedy náklady řízení před soudem I. stupně představují částku 38.880,- Kč. Rozhodnutí soudu I. stupně bylo v části odvoláním dotčené, tj. ve výroku II, bylo změněno tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na nákladech řízení před soudem I. stupně částku 38.880,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 160 odst. 1 o.s.ř.) a platební místo bylo určeno dle § 144 odst. 1 o.s.ř.

Výrok o náhradě nákladů řízení před odvolacím soudem vychází z ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., žalobce byl v odvolacím řízení pouze částečně úspěšný, neboť náklady řízení k jeho odvolání byly změny pouze částečně s ohledem na jeho alternativní návrh a nelze tedy hovořit ani o plném úspěchu žalobců, a proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před odvolacím soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Plzni dne 22.08.2017

JUDr. Alena Polednová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Charvátová

v z. Dagmar Mertlová